

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 2. december 2014
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Malene Dalgaard
Sagsnr.: 2014-0032-1716
Dok.: 1389677

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 140 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 12. november 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Bertel Haarder (V).

Mette Frederiksen

/

Caroline Østergaard Nielsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 140 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Kan ministeren oplyse, om der er rejst tiltale og/eller fældet dom som følge af indførelsen af forbuddet mod tvangsægteskaber i Danmark? Der henvises til artiklen ”Østergaard: Vi går til valg på at afskaffe 24-årsreglen” BT den 14. september 2014, hvori økonomi- og indenrigsministeren udtaler sig om effekten af indførelse af forbuddet mod tvangsægteskaber i straffeloven.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”1. Det bemærkes, at jeg har forstået spørgsmålet således, at den indførelse af forbud mod tvangsægteskab, der refereres til, er den ændring af straffeloven, der skete ved lov nr. 316 af 30. april 2008, hvor straffelovens § 260, stk. 2, blev indsat.

Formålet med lovændringen var at skærpe straffen for ulovlig tvang efter straffelovens § 260 i forbindelse med indgåelse af ægteskab. Strafferammen for overtrædelse af straffelovens § 260, stk. 2, om ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab blev således fastsat til 4 års fængsel.

Ved lov nr. 434 af 1. maj 2013 blev straffelovens § 260, stk. 2, udvidet, således at ulovlig tvang i forbindelse med religiøs vielse uden borgerlig gyldighed blev ligestillet med tvangsægteskaber i straffelovens forstand. I forbindelse med lovændringen skete der ikke en ændring af strafferammen.

2. Efter indførelsen i 2008 af bestemmelsen i straffelovens § 260, stk. 2, om ulovlig tvang i forbindelse med ægteskab mv. afgav Rigsadvokaten den 8. juli 2011 en redegørelse om erfaringerne i praksis med anvendelse af bestemmelsen.

Rigsadvokaten havde til brug for redegørelsen anmodet de enkelte politikredse og statsadvokaturer om at indberette enhver sag, hvor der i tiden fra den 2. maj 2008 til marts 2011 var indgivet anmeldelse om ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab.

Rigsadvokaten modtog indberetning om 18 sager om mulig ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab i perioden. I 12 sager var der indgivet en egentlig anmeldelse om ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab. Derudover modtog Rigsadvokaten fra enkelte politikredse

indberetning om 6 tilfælde, hvor politiet i øvrigt var blevet kontaktet om mulig ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab.

Det fremgår af redegørelsen, at i størstedelen af de sager, hvor der var indgivet anmeldelse, blev efterforskningen indstillet, idet der ikke fremkom oplysninger, der understøttede anmeldelsen. Dette skyldtes i flere tilfælde, at den formodede forurettede ikke ønskede, at politiet skulle foretage sig yderligere i sagen, eller ikke ønskede at udtale sig til politiet herom. I to tilfælde blev efterforskningen indstillet, fordi forældrene til den formodede forurettede efter politianmeldelsen og drøftelser mellem familien og politiet accepterede, at deres datter ikke ønskede at gifte sig med den person, som forældrene havde tiltænkt hende. I ingen af de nævnte sager har politiet modtaget oplysninger, der gav grundlag for at antage, at der var foregået noget strafbart.

Det fremgår endvidere af redegørelsen, at der kun blev rejst sigtelse i en enkelt sag, og i ingen af de indberettede sager var der tilvejebragt et bevismæssigt grundlag for at rejse tiltale. Der var således ikke sager, hvor der skete domfældelse (eller frifindelse) for overtrædelse af bestemmelsen frem til marts 2011.

3. For så vidt angår antallet af tiltaler og domfældelser i perioden efter marts 2011 og frem til i dag kan Rigsadvokaten oplyse, at det ved et elektronisk udtræk i politiets sagsstyringssystem (POLSAS) ikke er muligt at tilvejebringe de pågældende oplysninger, idet der ikke er en særskilt gerningskode for overtrædelse af straffelovens § 260, stk. 2. Tilvejebringelse af oplysninger herom vil således forudsætte en ressourcekrævende manuel gennemgang af samtlige sager om ulovlig tvang efter straffelovens § 260. En sådan gennemgang har jeg på det foreliggende grundlag ikke fundet anledning til at iværksætte.

Rigsadvokaten har i stedet anmodet samtlige politikredse og de to regionale statsadvokater om at oplyse, hvorvidt man ved embederne har erindring om sager, hvor der siden marts 2011 er rejst tiltale eller sket domfældelse efter straffelovens § 260, stk. 2. Samtlige politikredse og de to regionale statsadvokater har i den forbindelse oplyst, at dette ikke er tilfældet.

Endelig har Rigsadvokaten foretaget en elektronisk søgning i Ugeskrift for Retsvæsen, Tidsskrift for Kriminalret og i Anklagemyndighedens Vidensbase (www.anklagemyndigheden.dk). Der er ved disse søgninger ikke fundet afgørelser, hvor der er rejst tiltale eller sket domfældelse for overtrædelse af straffelovens § 260, stk. 2.”

